

Asiantuntijahaastattelu
Olli Lukanniemi
metsän- ja luonnonhoidon
asiakasneuvoja
Suomen metsäkeskus

Kun Metsäkeskuksen metsän- ja luonnonhoidon asiakasneuvoja Olli Lukanniemeltä kysyy, miten Suomen lehdot voivat, on vastaus raa’an rehellinen. Lehtojen tila on heikentynyt ja suuntaus on huonompaan. Tämän kertoo jo uhanalaisten lajien määrä, joista lehdossa elää liki puolet Suomen uhanalaisista metsälajeista. Talousmetsälehdossa monimuotoisuuden köyhtymistä aiheuttavat ihmisen tapa hoitaa metsiä. Vielä nykyäänkin yleisimmän uudistustavan, eli avohakkuun, jälkeen maa muokataan ja viljellään kuuselle ja harvennuksissa suositaan kuusta, kertoo Lukanniemi. Ja vaikka sertifiointissa maanmuokkaus lehdossa kielletään, tehdään sitä edelleen.

Eniten parannettavaa talousmetsälehtojen hoidossa hän näkeekin olevan uudistusvaiheessa.

”Metsänhoitosuosituksissa ei saisi enää ehdottaa lehtoihin kuusen viljelyä uudistushakkuun jälkeen. Itse asiassa se pitäisi lailla kieltää.” Hirvieläimet ovat yksi lehtipuuntaimien suurimmista uhista ja peura ja hirvikantaa tulisi laskea, jotta lehtipuiden viljely onnistuisi paremmin.

Miten sitten perustella metsänomistajalle, että luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokasta lehtoa tulisi hoitaa eri lailla kuin tavallista talousmetsää. Rahallinen kannustin on Lukanniemen mukaan yksi keino. Lehtojen hoidossa poistettavan arvopuun kasvun menetys tulisi hoidossa pystyä korvaamaan. Luonnonhoitohankkeissa on myös maininta, että maanomistaja ei saisi hyötyä taloudellisesti hoidosta ja tuon maininnan Lukanniemi toivoisi poistettavan.

Yksi tapa turvata talousmetsälehtojen monimuotoisuutta on suojelu METSO-ohjelman kautta. METSO on yksityisille metsänomistajille suunnattu vapaaehtoinen ohjelma, jonka kautta voi suojella ja hoitaa metsiensä luontoarvoja ja siten turvata luonnon monimuotoisuuden säilymistä. Suojelusta maksetaan korvaus puuston arvon perusteella. Ongelmana on, että metsiä ei saada riittävästi suojeluun METSOon ja Lukanniemi osaa heti sanoa yhden syyn miksi. Hän on viime aikoina törmännyt maanomistajiin, jotka eivät ole METSOsta kuulleetkaan, joten tiedottamista tulisi taas tehdä valtakunnan tasolla. Tärkeää olisi myös kartoittaa yksityisten suojelualueiden hoitotarpeet ja sitten hoitaa alueet, mutta rahoitusta tulisi saada lisää, jotta tämä toteutuisi.

Kiitos haastattelusta!

Haastattelijana Taija Jussila, Suomen metsäkeskus, Lehtometsien havinaa Pirkanmaalla -hanke.